

CONTRIBUCIÓ AL TRACTAMENT DE LA GRIP

pel Dr. PAULI CASALS

L'arsenal terapèutic de la grip, és immens. Aquest excés és símptoma d'insuficiència, però si la clínica ens demostra la utilitat d'un tractament, més o menys nou, crec que deu ser conegut. Per això, avui, m'atreveixo a molestar breument vostra atenció, sense altra garantia d'èxit, que vostra benevolència.

Aquest tractament, fa molts anys que l'estic empleant, amb resultats encoratjadors, en les infeccions tifòdiques, i actualment alguns clínics l'empleen també en la grip, si bé en altra forma. Es la mercurialització amb els calomelans, a dosi refracta.

Jo l'uso sistemàticament, en la grip, sense tenir en compte la seva forma clínica, ja sigui una angina, o un catarro intestinal, una coriza, una bronquitis, etc.

Tractant-se d'un adult recepto:

Calomelans recentment rentats. 20 centgrs.

Lactosa. 2 grs.

m. i f. s. a. X hòsties.

Una cada dues hores.

En alguns casos, es repeteix la mateixa dosi al dia següent, o cada dos o tres dies, segons el resultat obtingut. En els intervals, dono el salicilat sòdic, tres grams al dia, en una poció amb bicarbonat, presa en varies vegades.

En la infància, les dosis son proporcionades a l'edat.

Eviti's l'autointoxicació intestinal; dietètica: aigua amb sucre, peptona de carn, alguna fècula, i supressió absoluta de llet.

Els resultats varien segons el període de la malaltia en que es

comença el tractament. Si és en el primer dia, es dominen la febre, la cefalàlgia, etc., i no es presenten complicacions greus de cap mena.

Si ha començat la broncopneumònia (congestiva, hemorràgica, etc.) en molts casos es domina també, però cal avançar bastant en la mercurialització. El mateix succeeix en les complicacions digestives, nervioses, etc.

Però si s'emplea en els darrers períodes de les complicacions gripals, el resultat és nul.

Una interessant i nombrosa estadística, que no m'és possible detallar ara, demostra que, si la terapèutica és precoç, els malalts curen tots absolutament.

I això, concorda amb el concepte que de la grip tenim en l'actualitat. Aquesta malaltia és una infecció general, produïda per un microbi encara desconegut, que evoluciona ràpidament vers la curació.

Però durant aquesta evolució, entren en joc les defenses naturals de l'organisme; i si, en acabar son cicle el microbi gripal, aqueixes s'han agotat, queda lliure el camp per al desenvolupament dels patògens habituals, els quals, produeixen les greus complicacions que veiem en clínica.

I això no és nou en les infeccions. El mateix succeeix en l'aplicació del sèrum antituberculós del Dr. Marmoreck. Després d'obtenir excel·lents resultats en la febre, expectoració, nutrició dels tuberculosos, es presenten broncopneumònies, catarros intestinals, etc. que acaben amb la història clínica del pacient. Un fet anàleg, té lloc, en les complicacions estreptocòciques, en l'escarlatina.

Dites defenses s'agoten, ja perquè el microbi gripal tingui una virulència excessiva, ja perquè aquelles estiguin en dèficit, malgrat ésser aquesta moderada. En ambdós casos, la mercurialització lenta i contínua, consecutiva a la solubilització dels calomelans en l'aparell digestiu, obra com si fós un anticòs químic, per dir-ho així, rebaixant la virulència, per a ésser dominada finalment pels anticòssos, producte de la cèl·lula viva, i evitant així que aquesta arribi a un agotament per excés de treball.

A aquest efecte curatiu, contribueixen eficaçment els preparats salicílics, empleats en la grip per clínics de diferents països, amb èxit evident. En mon concepte, obren no sols per llurs propietats més o menys antisèptiques, sinó per la d'activar la formació i desenrotllament de les cèl·lules de nova creació,

fet plenament demostrat en cirurgia. La renovació cel·lular en les intoxicacions microbianes, ha d'ésser proporcional a sa destrucció, per a conservar l'equilibri biològic.

I abans d'acabar, permeteu-me que faci menció de quelcom molt nou, que estic estudiant i que no puc donar-ne encara conclusions, que d'ésser favorables, ens donaria la terapèutica específica d'aquesta malaltia. El Dr. Carl Spengler, tan conegut per la preparació de sos cossos immunitzants antituberculosos, aplicant les mateixes idees fonamentals a la grip, ha preparat un I K antigripal, o sigui el sèrum total de sang, d'animals immunitzats contra aquesta malaltia. En comunicació particular seva, que acabo de rebre, em refereix una sèrie de casos clínics amb resultats molt notables, que fan concebre grans esperances.

En resum, podem afirmar que:

1.º Les complicacions greus i mortals en la grip són fetes pels patògens comuns,

2.º La intensitat d'aquestes complicacions, és efecte de l'agotament orgànic, i especialment de les defenses naturals, produït pel microbi d'aquesta malaltia.

3.º Els calomelans, a dosi refracta, eviten sempre les complicacions, si es donen des del principi, i minven sa gravetat, si ja estan desenrotllades.

4.º Els salicílics són molt útils en la grip.

Finalment, no oblidem els resultats que puguin donar, els cossos immunitzants antigripals del Dr. Spengler.